

Consiliului din 4 februarie 2014, trebuie interpretată în sensul că aceasta nu poate desemna nici tranzacția efectuată între un comerciant angro de animale și un agricultor, nici pe comerciantul angro de animale însuși, astfel încât derogarea prevăzută la această dispoziție nu poate să fie extinsă la vehiculele care transportă animale vii direct de la ferme la abatoarele locale.

(¹) JO C 221, 25.6.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 12 februarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Amsterdam — Țările de Jos) — Exécution du mandat d'arrêt européen émis à l'encontre de TC

(Cauza C-492/18 PPU) (¹)

(Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie penală — Decizia cadru 2002/584/JAI — Mandat european de arestare — Articolul 12 — Menținerea persoanei în detenție — Articolul 17 — Termene pentru adoptarea deciziei de executare a mandatului european de arestare — Legislație națională care prevede suspendarea din oficiu a măsurii detenției după 90 de zile de la arestare — Interpretare conformă — Suspendarea termenelor — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 6 — Dreptul la libertate și la siguranță — Interpretări divergente ale legislației naționale — Claritate și previzibilitate)

(2019/C 131/19)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din procedura principală

TC

Dispozitivul

- 1) Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre trebuie interpretată în sensul că se opune unei dispoziții naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede o obligație generală și necondiționată de punere în libertate a unei persoane căutate și arestate în temeiul unui mandat european de arestare de îndată ce a expirat termenul de 90 de zile de la arestarea sa, atunci când există un risc major de fugă al acesteia, care nu poate fi adus la un nivel acceptabil prin impunerea unor măsuri adecvate.
- 2) Articolul 6 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune unei jurisprudențe naționale care permite menținerea în detenție a persoanei căutate peste acest termen de 90 de zile, în temeiul unei interpretări a acestei dispoziții naționale potrivit căreia termenul respectiv este suspendat atunci când autoritatea judiciară de executare decide fie să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu o cerere de decizie preliminară, fie să aștepte răspunsul la o cerere de decizie preliminară formulată de o altă autoritate judiciară de executare, fie să amâne decizia cu privire la predare pentru motivul că ar putea exista, în statul membru emitent, un risc real de condiții de detenție inumane sau degradante, în măsura în care această jurisprudență nu asigură conformitatea dispoziției naționale respective cu Decizia cadru 2002/584 și prezintă divergențe care pot conduce la durate diferite de menținere în detenție.

(¹) JO C 381, 22.10.2018.